

[Statsministeren]

Hr. Ole Espersen havde i sin tale den vurdering, at jeg med min redegørelse i det væsentlige satte straffen, sanktionsmulighederne, i forgrunden. Det mener jeg nu ikke er en rigtig vurdering, og jeg mener, at jeg endog straks i starten af redegørelsen giver tonen, hvor det siges i anden sætning:

»Selv om straffesystemet naturligvis er meget vigtigt, kan det ikke stå alene, når det drejer sig om at forebygge kriminalitet og således begrænse de meget store omkostninger, som kriminaliteten medfører. Det er også – og ikke mindst – nødvendigt med en bred forebyggende indsats.« Det mener jeg også at vi i høj grad skal koncentrere os om.

På den anden side er vores sanktionssystem jo ikke uden betydning. Jeg har ligesom mine kolleger i regeringen den opfattelse, at det vil bidrage positivt til en lavere kriminalitet, hvis forbrydelser opklares hurtigere, og også hvis domfældelse typisk finder sted tidligere, og jeg tror ligesom hele regeringen, at varetægtsfængsling i klare, grove sager vil være en styrkelse og vil have en effekt i form af større advarsel imod at begå sådanne forbrydelser.

Vægten i redegørelsen er efter min mening klart lagt på en udvidelse af den forebyggende indsats.

Fru Birgith Mogensen beskæftigede sig indgående med de erfaringer, vi har gjort med SSP-arbejdet, og jeg er enig i, at dette har været en af de virkelig store succeser igennem de seneste år. Det har været positivt, nu er det vigtigt at få det udvidet, og nu har det betydning at sørge for, at det kommer til at omfatte hele landet.

Hr. Bernhard Baunsgaard havde et udgangspunkt i en meget interessant undersøgelse, som er foretaget over unge mænds kriminalitet, jeg forstod unge mænd i aldersgruppen fra 20 til 30 år. Hr. Bernhard Baunsgaard fremhævede, at det ikke mindst er unge mænd i denne aldersgruppe, som forøver en meget betydelig del af kriminaliteten; ofte ikke den aller alvorligste, men den mere banale, men alligevel kriminalitet af en sådan art, at de pågældende som mennesker let kommer på et sidespor og bliver siddende fast i det sidespor.

Jeg synes bestemt, den undersøgelse er værd at underkaste et grundigt studium, og jeg er enig med hr. Bernhard Baunsgaard i, at siden der her foreligger et ret stort stati-

stisk materiale, må der være lærdom at hente gennem et studium af de pågældendes sociale situation, uddannelsesmæssige situation, økonomiske situation, deres adfærdsmønstre.

Jeg er ikke i tvivl om, at f.eks. arbejdsløshedsproblemet ofte spiller en rolle. Når hr. Bernhard Baunsgaard nævner, at fire ud af hver fem i denne gruppe, som havde begået kriminalitet, var arbejdsløse, så er det naturligvis en læresætning, man må sætte en streg under. Det viser, hvor fantastisk vigtigt det er at komme ungdomsarbejdsløsheden til livs. Vi kan heldigvis konstatere en nedgang i de senere år, men det er jo ikke godt nok.

Jeg er enig i, at i kriminologien er det fantastisk vigtigt at suge til sig, hvad der findes af sådant undersøgelsesmateriale, som kan medvirke til, at vi bedst muligt hindrer kriminalitetens baggrund og årsager.

Ellers mener jeg, at mange af de initiativer, regeringen har bebudet med redegørelsen, har god tilslutning. Redegørelsen satser altså især på, at vi skal styrke indsatsen på det kriminalpræventive område. Det tror jeg selv hr. Tinning vil støtte. Jeg forstod hr. Tinning sådan, at selv om han i og for sig ikke mente, at der var så meget at hente gennem en større opklaringsprocent, så havde han på den anden side ikke ideologisk noget væsentligt at indvende imod, at forbrydelser, når det lader sig gøre, bliver opklaret, og det er jeg naturligvis taknemmelig for.

Hvad angår straffesystemet, er vi måske ikke alle enige om den hurtigere retsforfølgning, især i voldssager. Vi er måske heller ikke alle enige om, at ordningen med nærpolti er betydningsfuld, men det tror nu regeringen, og de foreløbige erfaringer har været positive. Tanken om et nærpolti, som har et virkelig indgående, intimt kendskab til det pågældende kvarter og dets beboere, tror vi er et fremskridt.

Der er dog nu sket en væsentlig forøgelse af Det Kriminalpræventive Råds arbejde. Dets budget er sat betragteligt i vejret. Her må også være noget at hente.

På skoleområdet sætter vi nu initiativer i gang. Folkeskolens lærere skal sættes bedre i stand til at kunne løse en pædagogisk opgave omkring kriminalprævention. Eleverne skal indføres i sammenhængen mellem den vold, børn udsættes for, og deres tidlige kriminalitet osv. Idræts- og foreningslivet skal inddrages, og her er dog nu tilvejebragt et ikke